

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414200084
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8414200084.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: H. Y., bytom J., G. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Viktorom Novýsedlákom, advokátom so sídlom Mnoheľova 830/15, Poprad proti žalovaným: 1. K. H., rod. Y. 2. E. H., obidvaja žalovaní bytom Z. XXXX/X, F., o neúčinnosť právneho úkonu, o nariadení predbežného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok zo dňa 14.01.2014, č.k. 8C1/2014-15, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Kežmarok (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal zakázať žalovaným nakladať s bytom č.X na prvom poschodí, vchod č.XX v bytovom dome so súpisným č. XXXX na parcele 145, zapísaným na LV č. XXXX k.ú. F., najmä zdržať sa predaja, darovania, zámeny za iný majetok, vkladu do majetku inej spoločnosti, vypožičania v prospech tretej osoby, zriadenia vecného bremena alebo iného zaťaženia v prospech tretej osoby, prenajatia alebo iného zaťaženia, alebo zničenia veci až do právoplatného skončenia rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa návrhom vo veci samej domáha neúčinnosti právneho úkonu na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o pôžičke prenechal dlžníkovi G. Y. finančné prostriedky vo výške 13 600 Eur. Dňa 01.08.2013 bola ústne uzavretá zmluva o pôžičke spísaná aj v písomnej forme s dohodnutým dátumom splatnosti 21.08.2013. Dlžník zo zmluvy o pôžičke vrátil len 890 Eur, hoci na vrátenie dlžnej sumy ho žalobca viackrát vyzval. Nárok žalobcu o zaplatenie 12 710 Eur s príslušenstvom je uplatnený voči dlžníkovi G. Y. na tamojšom súde v inom konaní. Návrh na vydanie predbežného opatrenia žalobca odôvodnil tým, že v čase uzavretia zmluvy o pôžičke bol dlžník G. Y. vlastníkom predmetného bytu. Dlžník previedol byt na blízke osoby, na žalovanú v 1. rade, ktorá je jeho sestrou a na jej manžela, žalovaného v 2. rade, pričom v predmetnom byte dlžník aj v súčasnosti býva. Úkon urobil dlžník v úmysle ukrátiť navrhovateľa predbežného opatrenia ako svojho veriteľa, pričom žalovaní úmysel dlžníka poznali a dlžník nemá okrem bytu iný majetok.

S poukazom na ustanovenie § 102 ods. 1, §74 ods.1, § 75 ods. 1,2 O.s.p. súd uzavrel, že predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia s obsahom, akým sa žalobca nariadenia domáhal voči žalovaným nemôže byť jeho všeobecné tvrdenie, že má obavu, že žalovaní scudzia alebo zaťažia predmetný byt. Navrhovateľ predbežného opatrenia v návrhu nešpecifikoval žiadne konanie žalovaných, ktoré by bolo spôsobilé vyvolať dôvodnú obavu, že zmaria účel konania vo veci samej prevodom bytu na tretiu osobu, prípadne jeho zaťažením záložným právom alebo vecným bremenom. Vzhľadom na tvrdené právne skutočnosti nemožno uzavrieť, žeby navrhovateľ predbežného opatrenia osvedčil existenciu právne relevantných skutočností spôsobilých vyvolať nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Keďže žalobca neosvedčil existenciu základného predpokladu pre nariadenie predbežného opatrenia, súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa obrátil na žalovaných s upovedomením o predsporovej výzve voči dlžníkovi, bratovi žalovanej v 1.rade, ktorý ich upozornil na možnosť súdneho konania o neúčinnosť právneho úkonu, ak dlžník dobrovoľne neuhradí dlh 12 710 Eur. Na predžalobnú výzvu žalovaná v 1. rade reagovala listom z 16.12.2013, v ktorom uvádzala skutočnosti popierajúce slobodný prejav vôle dlžníka uzatvoriť zmluvu o pôžičke. Uviedla, že dlžník nemá v úmysle oklamať žalobcu ako veriteľa a je ochotný dlh v mesačných splátkach uhradiť. Čo sa týka samotného prevodu bytu, na základe ktorého dlžník previedol predmetný byt na žalovaných, žalovaná v 1. rade poukázala na to, že tento byt bol predmetom dedičstva a prevod bytu podľa kúpnej zmluvy bol robený preto, aby sa zabránilo prípadným špekuláciám s bytom, pretože v byte spolu s dlžníkom žije aj ich matka. Preto má žalobca za to, že z konania žalovanej v 1. Rade, konkrétne odpovede na upovedomenie o predžalobnej výzve vyplýva dôvodná obava, že účel konania o určenie neúčinnosti právneho úkonu bude zmarený prevodom bytu alebo bude zaťažený úverom. Žalovaní majú vedomosť o dlhu G. Y. voči žalobcovi. Ich tvrdenia ohľadom existencie tejto pôžičky sú však nekonzistentné. Je preto zrejmé, že pokiaľ žalovaní robili simulovaný právny úkon pre bratov rozvod, je reálna obava, že urobia ďalší právny úkon pre bratovu pôžičku, aby sa podľa ich vlastného vyjadrenia „predišlo špekuláciám s bytom“. Dôvodná obava a nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy teda vyplýva z objektívneho konania žalovaných, ktorí kúpnu zmluvou uzavreli simulovaný právny úkon. Žalobca má preto zato, že na vydanie predbežného opatrenia sú splnené všetky zákonné podmienky a žalobca opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce vydanie predbežného opatrenia. Uviedol podmienky dôvodnosti nároku, ku ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnil nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy. Udalosti, ktoré viedli k právnemu úkonu, ktorého vyslovenia účinnosti sa žalobca v konaní vo veci samej domáha, dokazujú, že ďalší výkon majetkového práva žalobcu by bol narušený, resp. až úplne zmarený a v prípade ďalších prevodov, resp. zaťaženia predmetného bytu by vznikla žalobcovi neodstrániteľná ujma a prípadný výkon samotného súdneho rozhodnutia by bol v budúcnosti ohrozený. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť.

Krajský sud v Prešove ako odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 102 ods.1 prvá veta O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať, alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 76 ods.1 písm. e), f) O.s.p., predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami, aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo nie čo znášal.

Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníkov ohrozené. Nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy.

Žalobcom navrhované predbežné opatrenie sleduje zaistenie budúceho výkonu rozhodnutia. Okrem existencie nároku musí však žalobca osvedčiť i to, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečné zmarenie výkonu musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne. Existencia dlhu ešte sama o sebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia, naopak dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, žeby prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený.

Žalobcom uvádzané konanie žalovaných, resp. žalovanej v 1. rade nie je bez ďalšieho konaní, ktorým by žalovaní znižovali hodnotu svojho majetku, nakoľko z predložených dokladov nevyplýva, žeby sa žalovaní úmyselne zbavovali svojho majetku za účelom poškodenia žalobcu. Nie je preukázaná ani skutočnosť, z ktorej by vyplývala reálna a bezprostredná hrozba zmarenia výkonu rozhodnutia. Tvrdenia žalobcu, že žalovaní v čase prevodu bytu vedeli o dlhu brata žalovanej v 1. rade voči žalobcovi a pokiaľ urobili simulovaný právny úkon je tu reálna obava, že urobia ďalší právny úkon pre bratovu pôžičku, aby sa podľa ich vlastného vyjadrenia „predišlo špekuláciám s bytom“, neosvedčuje dôvodnosť nariadenia predbežného opatrenia. Žalobca v konaní nepredložil jediný dôkaz o tom, že jeho právo (aj keby existovalo) k spornému bytu je ohrozené. Nepreukázal, že by žalovaní robili akékoľvek úkony smerujúce k tomu, aby predmetný byt odpredali, darovali, vypožičali, založili v prospech tretej osoby zriadili vecné bremeno alebo ho inak zaťažili resp. prenajali v prospech tretej osoby.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že žalobca predmetným návrhom neosvedčil, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo jeho právo porušené alebo ohrozené a bolo by potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov. Taktiež neosvedčil skutočnosť, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, ani žeby zmarenie tohto výkonu bolo reálne alebo žeby bezprostredne hrozilo vo vzťahu k predmetnému sporu.

S poukazom na vyššie uvedené považoval odvolací súd odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné, pričom skutočnosti týkajúce sa rozhodnutia vo veci samej za právne irelevantné. Preto bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené ako vecne správne v súlade s ustanovením § 219 ods.1 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania neprislúchalo súdu rozhodovať, pretože o všetkých trovách konania spojených s vedením konania vo veci samej bude rozhodovať súd v rozhodnutí ktorým sa u neho konanie bude končiť (§ 145 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.